

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 625/2017
12.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић-Андрић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... - ... чији је пуномоћник Борис Богдановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 187/16 од 17.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 187/16 од 17.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1217/14 од 20.10.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... и обавезана тужена Република Србија - Министарство унутрашњих послова да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.10.2015. године до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 69.600,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев заступника тужене за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 187/16 од 17.11.2016. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1217/14 од 20.10.2015. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се обавезе тужена Република Србија - Министарство унутрашњих послова да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.10.2015. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац АА из ... да туженој Републици Србији на име накнаде

трошкова парничног поступка исплати износ од 19.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака ове пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Ревизија тужиоца је дозвољена, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/11 ... 55/14).

Испитујући правилност побијане другостепене пресуде, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из става 2. наведеног члана, због којих се овај ванредни правни лек може изјавити у смислу члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку. Ревизија се, у смислу наведеног члана 407. став 1. тачке 1. и 2. Закона о парничном поступку, не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. тог закона. Неосновани су наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, у дисциплинском поступку вођеном против тужиоца донето је решење којим је утврђена његова дисциплинска одговорност за тешку повреду службене дужности - непрописно или незаконито коришћење поверених средстава и понашање које штети угледу службе или нарушава односе међу запосленима. Након спроведеног дисциплинског поступка тужилац је био распоређен на друго радно место са мањим коефицијентом за обрачун зараде. Против тужиоца је вођен и кривични поступак због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. КЗ, који је обустављен због одустанка јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно закључио да не постоји одговорност тужене у смислу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, и због погрешне примене материјалног права преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев.

Према наведеној законској одредби, правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Да би се досудила правична новчана накнада нематеријалне штете, у смислу члана 200. Закона о облигационим односима, потребно је да је штета проузрокована противправним, односно незаконитим или неправилним радом државних органа.

У овом случају дисциплински поступак, у којем је утврђено постојање дисциплинске одговорности тужиоца, и кривични поступак који је окончан одустанком јавног тужиоца од даљег кривичног гоњења покренути су и вођени у складу са законским овлашћењима органа тужене државе, па зато нису испуњени услови из члана 172. став 1. Закона о облигационим односима за одговорност тужене. Током кривичног поступка тужиоца је штитила претпоставка невиности, као једно од основних начела кривичног поступка, по којем се сматра да окривљени није учинио кривично дело које му је стављено на терет све док се не донесе правноснажна осуђујућа пресуда. С`обзиром да таква пресуда није донета, тужилац се не може користити правом из члана 200. Закона о облигационим односима, јер штета није ни настала пошто су његов углед и његова част били заштићени наведеном претпоставком. Уколико је тужилац, због сумње да је извршио кривично дело, био изложен непријатностима од стране свог окружења - колега и пријатеља, то не може бити основ за одговорност тужене чији су органи обављали послове из своје надлежности и у складу са законом.

Из наведених разлога, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, а ирелевантни наводи ревизије о пропусту другостепеног суда да цени чињенице о вишеструкој награђиваности тужиоца за изузетне резултате у раду и његов премештај на друго радно место (против решења о премештају тужилац није водио одговарајући поступак).

О трошковима поступка одлучено је правилном применом члана 165. став 2. у вези са члановим 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Катарина Манојловић-Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић